

Sygn. akt II Cz 439/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska (spr.)

Sędziowie: SO Robert Bury

SO Agnieszka Tarasiuk- Tkaczuk

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużników **Z. R. i E. R.**

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kamieniu Pomorskim A. M. z dnia 30 kwietnia 2012 r. w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie Km 1731/12

z udziałem wierzyciela (...). **E. S.z siedzibą w G.**

na skutek zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 24 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt I Co 853/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 439/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Gryficach w sprawie o sygn. akt I Co 853/12 odrzucił zażalenie dłużników wskazując, iż nie przysługuje zażalenie na postanowienie sądu oddalające skargę na czynność komornika polegającą na wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

Zażalenie na postanowienie sądu złożyli dłużnicy i zaskarżając je w całości wnieśli o jego uchylenie.

W uzasadnieniu podnieśli, że sąd odrzucając zażalenie dłużników pominął fakt, iż dłużnicy zawarli z wierzycielem w dniu 31 lipca 2012 r. ugodę, co spowodowało, iż komornik przedwcześnie wszczął egzekucję w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

O dopuszczalności zażalenia na postanowienie sądu rozpoznającego skargę na czynności komornika decydują dwa przepisy, mianowicie art. 767⁴ k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. Pierwszy z nich stanowi, że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie tj. części trzeciej (postępowanie egzekucyjne) Kodeksu postępowania cywilnego. Drugi zaś nakazuje przepisy o procesie stosować odpowiednio do innych rodzajów

postępowań unormowanych w tym kodeksie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W postępowaniu egzekucyjnym ma, więc zastosowanie art. 394 § 1 k.p.c. Przepis ten stanowi, że środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie przysługuje tylko na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia Sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w pkt 1-12 tego przepisu.

Postanowienie sądu, oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na wszczęciu egzekucji nie zawiera się w katalogu rozstrzygnięć znajdującym się w punkcie od 1 - 12 art. 394 § 1 k.p.c. Należy, więc odpowiedzieć na pytanie czy tego rodzaju postanowienie kończy postępowanie w sprawie. W postanowieniu z dnia (...) (...) (...) Sąd Najwyższy stwierdził - podkreślając, że przyjęte w postępowaniu rozpoznawczym rozumienie pojęcia „orzeczenie kończące postępowanie w sprawie” wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania- że w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego.

Nie jest możliwe przyjęcie, że rozstrzygnięcie sądu, oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na wszczęciu egzekucji jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Nie kończy także części tego postępowania. Postępowanie egzekucyjne toczy się bowiem dalej. Również żaden z przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne nie wskazuje, ażeby zaskarżalnym było takiego rodzaju postanowienie.

Pozbawienie dłużnika możliwości zaskarżenia pewnych orzeczeń sądu nie pozbawia go jednak w zupełności sądowej kontroli prawidłowości czynności egzekucyjnych, gdyż założeniem art. 759 § 2 i art. 767 k.p.c. jest zapewnienie ciągłego nadzoru judykacyjnego nad tokiem egzekucji. Postępowanie to ma jednak charakter wykonawczy i dlatego ogranicza się w zasadzie w jednej instancji. Tylko w szczególnych wypadkach ustawodawca dopuścił ponowną weryfikację czynności egzekucyjnej przez sąd drugiej instancji. Dodatkowym zabezpieczeniem dłużnika jest możliwość żądania umorzenia egzekucji poprzez złożenie wniosku komornikowi, jeżeli uważa, że prowadzone przeciwko niemu postępowanie jest niedopuszczalne. Na postanowienie sądu rozpoznające skargę w tym przedmiocie przysługuje zażalenie (art. 828 k.p.c.), co również umożliwia instancyjną kontrolę prowadzenia postępowania egzekucyjnego. (tak, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia (...) (...) W przypadku zaś, gdy dłużnik kwestionuje zasadność i wymagalność obowiązku stwierzonego tytułem wykonawczym w ogólności, przysługuje mu droga postępowania rozpoznawczego. Skutki prawne stąd wynikające mogą być bowiem stwierdzone wyłącznie w drodze procesu przewidzianego w art. 840 k.p.c. tj. w trybie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości albo w części.

Reasumując, skoro zarówno w świetle przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne, jak i w świetle art. 394 § 1 k.p.c. postanowienie sądu pierwszej instancji o oddaleniu skargi na czynność komornika polegającą na wszczęciu egzekucji jest niezaskarżalne, to dłużnikom nie przysługiwał żaden środek zaskarżenia.

Powyższe ustalenie prowadziło do oddalenia zażalenia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.